

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Insigne Martyrivm S. Aquilinæ Virginis. ex ea quæ est apud Metaphrasten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

lem animo tranquillitatem inferebat. Cum autem extrema inedia exhaustus, nihil haberem quo languentem naturam roborarem, Angelus Domini quotidianum mihi alimentum suppeditabat: prorsus ut tanta Dei bonitate mirifice consolatus, nullas deinde afflictiones formidarem. Exultabam itaque die nocteque, in tanta Dei erga nos clementiae consideratione, & in vasta hac solitudine, tanquam munitissimo propugnaculo, securus ac lætus dormio & requiesco.

Angelus ei
cibum sup-
peditat.

Hæc aliaque suauissima sanè consolationis verba vir sanctus cum dixisset: Ecce, inquit, Paphnuti Pater, hodie è corporis huius ergastulo à Domino vocor: ac statim insitæ pietatis, & admirandæ religionis documenta præbens, placidissime corporeis vinculis solutus, in cælum Angelorum comitatus obsequio, qui suauissimo cantu eum prosequabantur, immigrauit.

Felicissimo
obitus S. O-
auphrij.

IN SIGNE MARTYRIVM S. AQVILINÆ Virginis. ex ea qua est apud Metaphrasten.

C. Bar. rom.
2. Annal.

In vrbe Palestinæ regionis, quæ Biblos dicebatur, inter alios insigni pietate viros, qui ab ipsis Apostolis Christi cognitione imbuti fuerant, Entelmus sacro matrimonij vinculo alligatus, Aquilinam genuit, puellam egregijs sanè Christianæ virtutis trophæis inclytam. Cum enim Volusianus, Diocletiani Imperatoris anno septimo *, prouinciæ Palestinæ administrationem accepisset, homo nefarius, ut terreni Imperatoris oculis placeret, eiusque animum grato obsequio sibi deuinciret, inaudita quadam tyrannide, omnes pietatis cultores persecutus est.

13. Iunij.

Aquilinæ
patria & pa-
rentes.

* qui fuit
domini 290.
Volusianus
crudelis Pa-
lestinæ Per-
secutus.

Cum

Cumque multi admiranda animi fortitudine, certamina maxima iustinerent, Aquilina nullo modo Christianae pietati pro sua parte defuit; sed quotidie, quascunq; poterat virgines & matronas, ad suum colloquium pertrahebat: eisque & Christianae religionis praestantiam, & impium idolorum cultum ardentè sanè exponebat. Haec cum fortè Nicodemus quidam audiret, statim ad proconsulem detulit, Aquilinam; spreto Imperatorum dicto, Christianam religionem colere, & diabolica fraude, multas virgines, matronasque à deorum cultu auertere.

Aquilina
fœminas
pie prouo-
cat ad fidē.

Aquilina fi-
ditur Volu-
siano.

Constantia
S. Aquilinae.

Hac accusatione audita Proconsul Volusianus, suo eam tribunali sisti iussit. Annum tunc agebat virgo sanctissima duodecim, eratque pulchritudine eximia, & specie adèd liberali, ut Proconsul multis blanditijs eam frangere cuperet, ne magno animi sui dolore, tam teneram tamenque praecalam virginem, carnificum manibus tradere cogeretur. At illa cū Proconsuli assisteret, eiusque blanditias & amplissima promissa audiret, animo planè virili respondit; nolo ut me misericordia prosequaris; nam ea quae à te misericordia aestimatur, maiori me damno afficiet; quare peto, ut ferocem te ostendas, & scruitiam in me maximam expromas; quod cognoscas vires nostras Christi sanguine roboratas, nullis supplicijs frangi posse.

Colaphis
caeditur.

Haec cū Volusianus puellam dicentem audiuisset, iussit carnifices colaphis eam cedere, & in insultans, ait: Vide Aquilina num istè tormentorum primitiae, tibi suaues & iucundae videantur. Ad haec Aquilina; Tu quidem, tyranne, non veritus es Dei imaginem colaphis foedare, sed nec tibi Deus in die iudicij parcat. Proconsul ut con-

ceptum

ceptum animi sui furorem exprimeret, iussit eam à duobus carnificibus distentam acriter verberari. At Christi martyr in eo supplicio exultans, tyranni cruciatus contemnebat. Volusianus autem aures eius ignitis subulis perforari, ac cerebrum ipsum candenti ferro exuri iussit.

Eo cruciatus virgo sancta aliquamdiu fatigata, tandem instar mortuæ iacuit. Pro consul itaque ratus eam vitali spiritu destitutam, corpus eius canibus ac volucris proijci iussit. Cùm verò Aquilina, totum diem tanquam exanimis in via, ludibrium vulgi, proiecta iacuisset, ecce nocte cõcubia, Angelus Domini eã erexit, & integræ sanitati, cù admirabili decore restitutã ad portã vrbis perduxit; qua statim patefacta, Vade, inquit, ad Volusianum, eiusq; insaniam constanter redargue.

Iuit illa, & Proconsulem his verbis affata est; Nondum, ò tyranne, Christi potentiã agnosces? Etsi enim cordis lumine à patre tuo diabolo priuatus es, ad corporeis saltem oculis crede. Ego sum Aquilina, quæ hîc incolumis, vt vides assisto. Proconsul ingenti stupore oppressus, animũ in omnes partes tacitũ versabat. Tandem ait; Pessima hæc Christianorũ sectæ propugnatrix, quæ beneficijs suis vim tormentorum superat, gladio feriat. Hac lata sententia, virgo Christi præ gaudio exultãs, Creatori suo gratias egit. Vt autem ad locum certaminis ventum est, obtento orandi spatio, hora vna, ardenti spiritu Christi numen precata est; & ecce antè quàm cruentus carnifex, gladium in virgineam eius ceruicem vibraret, placidissimè animam efflauit. Carnifex tamen vt sententiam Proconsulis exequeretur, sacrum eius caput præcidit, ex quo pro san-

*Candētibz
subulis per-
foratur.*

*Ab Angelo
sanatur.*

*Sententiã
Volusianũ
in eam.*

*Expirat nec-
dum casã à
carnifice.*

PPP guine

Reliquiæ eius, gemmis præstantiores

guine lac in terram defluxit. Christiani autem cum præstò essent, eius reliquias gemmis præstantiores sustulerunt, & preciosis unguentis ac linteis nouis inuolutas, in monumentum apud urbem Babilon sepelierunt.

VITA S. ANTONII OLYSSIPONEN-

C Baron. in. noui mart. Romani.

sis, professione Franciscani quem vulgò de Padua vocitant: ex ea qua extat apud Surium. Migravit ex hac vita anno Domini 1231. Sequenti verò anno à Gregorio Nono, Rom. Pont. receptus est in numerum Sanctorum.

13. Iulij

Patria S. Antonij.

In baptismo Fernandus appellatur.

Parentes eius.

Traditur literis.

Olyssipone in regno Lusitaniæ, templum est Virgini matri sacrû, in quo Beati Vincentij martyris sacrum corpus honorificè asseruatur. Ad eius templi partem occidentiuam B. Antonij parentes domicilium habuere, ipsis templi foribus valdè propinquû. Ibi natus Antonius (qui in sacro fonte Ferdinandi nomen accepit) ab ipsis incunabilis, multa morum probitate ac vitæ integritate admirabili, optimorû parentum studia, sedulò æmulatus est. Pater eius vir nobilis, Alphonfi regis miles, Martinus nomine, honoratus fuit. Mater eius Maria, non infimo genere nata, virtutum splendore, generis quoque claritatem superauit.

Vt autè puer rationis capax factus est, à parentibus in ea quâ diximus ecclesia literis traditus est imbuendus, simulque Christi ministris, cuius erat futurus præco, ad omnem vitæ sanctitatem informandus. Cùm verò accedentibus annis, improbos corporis motus spiritui acriter reluctantes sentiret, ne impotenti eorum dominatu